

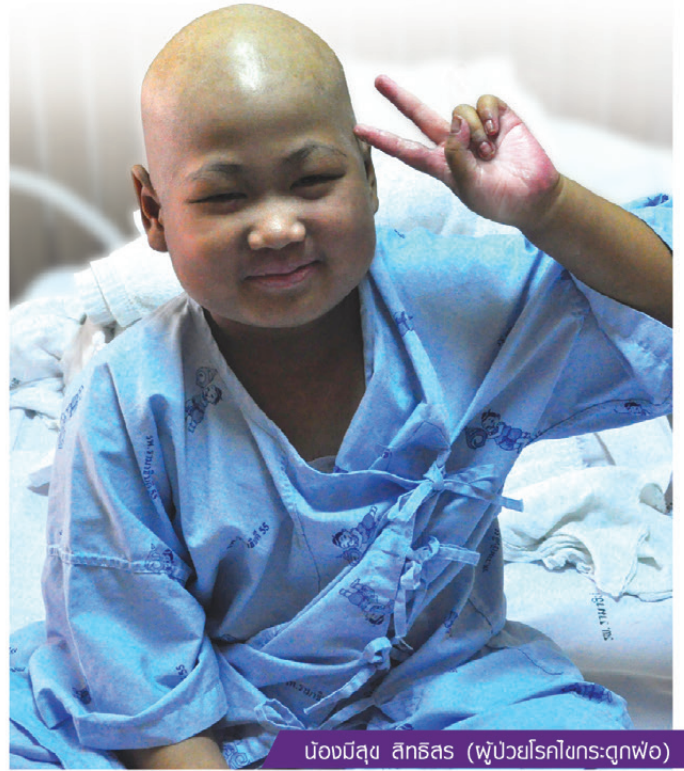
แก้วตา...ดวงใจ

“ผ่านร้อนผ่านหนาว
มากกว่าครึ่งชีวิต
แต่ตอนเห็นลูกป่วย
เป็นโรคไขกระดูกฝ่อ
คือช่วงเวลาที่ดิน
ทุกยंत्रมานที่สุดค่ะ”

คำพูดของ คุณลดาวัลย์ สิกธิส (คุณแม่)

Giving and Sharing **คำว่าให้...ไม่สิ้นสุด**
มูลนิธิรามาริบัติฯ

น้องมีสุข สิกธิส (ผู้ป่วยโรคไขกระดูกฝ่อ)

ในวันทีสภาพร่างกายของเธอในตอนนั้นช่างดูอ่อนล้าหมดเรี่ยวหมดแรง สองมือเกาะขอบเตียงผู้ป่วย สองตาเหลียวมองไปยังลูกน้อยที่กำลังนอนป่วยตัวคุดคู้อยู่บนเตียงด้วยความหวังโยเยเป็นระยะ คงไว้เพียงแต่คำพูดคำจาที่ยังคงจะฉาน ตั้งหน้าตั้งตาเล่าประสบการณ์อันเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับลูกสาวของเธอตลอดระยะเวลากว่า 5 ปีที่ผ่านมาให้ผู้ฟังน้ำตาซึมไปตามๆ กัน...

เดือนมกราคม ปี 2552 ชาวร้ายมาเยือนนครนครวิสุทธิศรีอย่างไม่ทันได้ตั้งตัว ทั้งที่กลิ่นไอของช่วงเวลาแห่งความสุขในช่วงเริ่มต้นของปียังไม่ทันจะจางหายไป ภายหลังจากที่คุณลดาวัลย์ทราบว่าลูกสาวหัวแก้วหัวแหวน หรือ “น้องมีสุข สิกธิส” วัย 2 ขวบ มีอาการผิดปกติทางร่างกาย โดยในตอนแรกอาการทั่วไปแทบไม่แตกต่างจากไข้หวัดธรรมดา แต่ที่ผิดปกติคืออาการที่ดูเรื้อรัง และไม่มีที่ท่าว่าจะหายขาดได้ง่ายๆ ซึ่งภายหลังการตรวจอย่างละเอียดจากโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จึงทำให้พบความจริงที่ทรมาณ หัวใจคนเป็นแม่อย่างเธอยิ่งหนัก...ความจริงที่ว่าน้องมีสุขกำลังป่วยเป็นโรคไขกระดูกฝ่อ ในขณะที่โลกของคนเป็นแม่ในตอนนั้นกำลังมืดมนไปทั่วทุกทาง

หากพูดถึงโรคไขกระดูกฝ่อ น้อยคนนักที่จะรู้จักและทราบถึงความรุนแรงของโรคนี้เป็นอย่างไร แต่สถิติที่น่าตกใจคือในประชากรจำนวน 1 ล้านคน จะพบผู้ป่วยโรคนี้เพียงแค่ไม่กี่รายเท่านั้น โดยปกติแล้วระบบภายในร่างกายของผู้ป่วยโรคไขกระดูกฝ่อจะไม่สามารถสร้างเซลล์เม็ดเลือดเองได้ ผลจากโรคทำให้ผู้ป่วยมีอาการตัวซีด เลือดออกตามร่างกาย และติดเชื้อง่าย หากมองในแง่ของความรุนแรงของโรค ก็คงไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการเป็นโรคร้ายแรงชนิดอื่นๆ ซึ่งแนวทางการรักษาที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบัน คือการรักษาโดยการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเท่านั้น

“หนูจะหายไหมแม่?” ถ้อยคำไร้เดียงสาจากปากของน้องมีสุขที่บาดลึกไปถึงหัวใจของผู้เป็นแม่ในทุกๆครั้งที่ได้ยิน ความโศกเศร้า

ที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของคุณลดาวัลย์ในตอนนั้น คงเพียงพอที่จะเป็นคำตอบสำหรับเหตุการณ์ในครั้งนั้นได้เป็นอย่างดี

แต่แล้ว...ในวันที่ทุกอย่างช่างดูมืดมน ก็ยังมีโชคดีปรากฏให้เธอเห็นเมื่อโรงพยาบาลในตัวจังหวัดชลบุรีทำเรื่องส่งตัวลูกของเธอมารักษาต่อที่โรงพยาบาลรามาริบัติ เพราะเห็นว่าเป็นโรงพยาบาลรัฐระดับโรงเรียนแพทย์ที่มีศูนย์ปลูกถ่ายอวัยวะที่ให้บริการทางการแพทย์และการรักษาแก่ผู้ป่วยอย่างครบวงจร โดยในช่วง 3 ปีแรก แพทย์รักษาน้องมีสุขโดยการให้ทานยากดภูมิ แต่ปัญหากลับเกิดขึ้นเมื่อมีการหยุดให้ยากดภูมิชั่วคราว เพราะอาการน้องกลับทรุดลงหนักอีกครั้ง หนทางสุดท้ายแพทย์จึงเสนอวิธีการรักษาโดยการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิด เพื่อยื้อชีวิตดวงน้อยๆ นี้ไว้

เรื่องราวต่างๆเหมือนจะดำเนินไปได้ด้วยดีหากไม่ต้องมาประสบกับปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาเสียก่อน คุณลดาวัลย์จึงรับจ้างทำงานทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินจำนวนมากพอที่จะมารักษาลูก แต่นั่นก็ยังไม่เพียงพอต่อค่ารักษาที่สูงกว่า 1 ล้านบาท งานสังคมสงเคราะห์โรงพยาบาลรามาริบัติ จึงเข้ามาให้ความช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลผ่านเงินบริจาคของมูลนิธิรามาริบัติฯ ทำให้น้องมีสุขได้รับการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม 2557 อย่างทันท่วงที...

เชิญร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการให้ชีวิตใหม่แก่ผู้ป่วยด้วยการบริจาคเงินสมทบทุนโครงการต่างๆ ของมูลนิธิรามาริบัติฯ เพื่อให้ผู้ป่วยที่กำลังรอคอยการรักษา กลับมามีชีวิตใหม่ได้อีกครั้ง สอบถามข้อมูล โทร 02-201-1111 หรือร่วมบริจาคผ่านทาง www.ramafoundation.or.th/give

คำว่าให้...ไม่สิ้นสุด

